

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.04.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 08.04.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09:40 ЧАСОВА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Годоровић и Наташа Кандић,
- Те оптужени Поповић и Стојановић,
- са браниоцем адв. Божом Прелевићем,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС
ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК.

Сведоци колико сам информисан, три од пет. Добар дан.

Шошић Ненад, молим, Ви сте? Марковић Саша није дошао, је ли тако, Стевановић Милош такође. Ђукић Станко и Ристановић Божидар?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су од позваних сведока приступили:

- **Шошић Ненад,**
- **Ђукић Станко и**
- **Ристановић Божидар.**

А нису приступили сведок **Марковић Саша**, за кога је прва редовна достава позива враћена неуручена, те је сведок потом позван путем факса, али је на исти начин дописом обавестио суд да због «неодложних породичних и кућних обавеза, а због кратког рока од уручења позива до главног претреса није у стању да се одазове позиву».

Није приступио ни сведок **Стевановић Милош**, за кога је достава позива уредно исказана, али је овај сведок обавестио суд да на данашњи главни претрес не може приступити будући да се као возач на међународним линијама тог дана, то јест данас, налази на путу.

Ево, човек неће да одустане од пута у иностранство. Добро.

Сведоци Шошић, Ђукић и Ристановић, прописно упозорени, опоменути на дужност казивања истине и на последице давања лажног исказа а потом Ђукић и Ристановић упућени у засебну просторију.

Дакле, за сву тројицу важи ово што ћу рећи. Саслушаћемо вас као сведоке данас, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете. Дакле, ништа не смете прећутати, јер и касније ћете пред овим већем положити и заклетву за сведока.

Ја ћу замолити да у заседању остане Шошић, а да Ђукић и Ристановић сачекају у просторији за сведоке.

Сведок НЕНАД ШОШИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, ова упоозорења и поуке сте разумели, прочитајте гласно текст заклетве за сведоке, налази се ту на пулту испред Вас?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, да. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, само да проверимо Ваше личне податке које ми овде имамо. Ви сте саслушани пред истражним судијом овог суда 22.06.2006. године, ако се сећате тога?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Био сам једном, не знам стварно, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, име Вашег оца?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Радмило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радмило. По занимању полицајац?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Параћину?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Кнеза Михајла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 65, јел' тако?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у Крушевцу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: 1978.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Шошић Ненад, са подацима као са записника од 22.06.2006. године, упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Господине Шошићу, да ли остајете при ономе што сте рекли тада истражном судији?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли ту нешто да додате, да допуните чиме, да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Реците нам, Ви сте у лето 1999. године припадник полиције, где, који СУП, тада СУП, данас Полицијска управа?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: СУП Јагодина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП Јагодина?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: ОУП Параћин, тад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОУП Параћин?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у лето те '99. године, дакле након завршетка бомбардовања наше земље од стране НАТО пакта, да ли сте били на некој обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли на ту обуку, ако се тога сећате?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Стварно не бих могао да се сетим. Јесте да је било лето, али који месец, стварно не бих могао да се сетим, то сам чини ми се био

реко и кад сам био претходни пут, значи била је врућина, да ли јун, јул, август, значи стварно не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једина обука на којој сте били?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Био сам после тога још једном, једна дужа обука, која је мислим трајала од септембра до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До новембра?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Новембра, децембра. Значи прва која је била, значи та краћа, то је било што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана је била та?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па не знам, десетак, петнаест дана, значи нисам сигуран, а друга је трајала па можда два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али онако у оним прекидима, одлазили сте кући?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нисте нон-стоп тамо?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: После те обуке што је била у летњем периоду сам био вратио се у станицу, што се каже, где је онда тек накнадно, да сам обавештен да треба да дођем на ту обуку у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ову другу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ову другу дужу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо пробати овако то да лоцирамо то Ваше време кад се Ви тога не сећате, да ли је за време те прве обуке, дакле говорим о тој првој обуци, да ли је било неких догађаја, онако интересантних, који би Вам остали у сећању? Ми смо овде чули да је тада један припадник полиције повређен у току извођења обуке?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Е да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је повређен, да га је упуцао неки инструктор, мислим случајно, да ли био рикошет?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па то сам баш хтео да кажем, сем те муке и тортуре што смо доживљавали од тих инструктора и тог рањавања, да се каже, а да преживимо Косово, тај колега јесте што се каже баш из Крагујевца, мислим да је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, тако је?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Значи, ако је то баш за памћење али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, колико Вас је тада дошло из Јагодине, из Параћина?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Из Параћина, ја и колега чини ми се да смо били заједно, а из Јагодине и још и осталих станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико вас је било?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не знам, значи ја и колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Петрово Село претпостављам да сте ишли неким организованим превозом?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да се лоцирамо само на ту прву обуку и пробајте Ваше сећање, ја разумем да сте Ви после тога провели још два месеца тамо, и да је то било?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малтене у континуитету једно за другим? Али пробајте да оно што ћу Вас ја питати, да одвојите сва питања наша, односи се на овај Ваш први боравак у Петровом Селу.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, да, разумем, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно касније нас не занима?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Стварно не бих могао да се сетим, значи знам да смо ја и колега заједно били обавештени од стране шефа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад сте дошли у току тог дана, дакле кад сте отпутовали у Петрово Село, кад сте дошли тамо у камп?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: У које време мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време, пре подне, после подне, увече?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Преко дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко дана?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Чини мислим, јер пошто од Параћина до Кладова има ја мислим два, три сата вожње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли већ било тамо људи који су дошли на обуку?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Стварно не би могло да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте Ви били међу првима?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па нисмо, али вероватно ако ја мислим да је био аутобуски превоз, значи онако, ми што смо дошли ту смо се појавили, стварно не бих могао да се сетим да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите. Да ли Вас је неко тамо сачекао, дао неке инструкције, распореде по спаваонама и тако даље?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не могу да се сетим, стварно се извињавам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко одржао неки поздравни говор, поздравно слово, објснио циљеве обуке и тако даље?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па ја мислим да једино кога сам видео од, да што се каже, што и страх ме је било, да су то биле те Црвене беретке, јер они после су нас обучавали, односно више, што се каже, преживљавали неку тортуру поред њих него, то је оно што бих ја могао да запамтим да сам видео некога, до тад их нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они били, инструктори?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па они су нас водили, мучили, обучавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није баш обучавање, него мучење, тортура?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па до тад нисам имао такав вид обуке, тако да не могу да кажем да ми је било све једно, значи што се каже, до тад сам ишо на неке обуке, али тад није било све једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких имена, надимака њихових?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Што се тиче њих, значи, сем што су требали да нам причају, друго ништа нисам могло да сазнам. Значи нити надимак, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се међусобно ословљавали они на неки начин, па да схватите надимак? Чули смо од људи да их се сећају по неким надимцима, те Дука, те Вукша, те?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, не бих могао да се сетим стварно, значи и прошао је временски период, али стварно не бих мога да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко је?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не бих могао сто посто са сигурношћу да одговорим да ли јесте, да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овде оптужене?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Овде?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, овде оптужене људе којима судимо, ево ову двојицу људи на клупи, да ли познајете ове људе?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Господина тамо бих рекао да познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле левог?

Сведок показује на оптуженог Поповића.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па не бих знао, јер после смо се видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја диктирам у записник да знамо кога сте показали?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Значи с моје десне стране господин који је овде, мислим да је био на обуци, када сам ја био на тај дужи курс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви били на тој дужој обуци?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли га се сећате из тог времена, те прве обуке? Не?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, јер више што се каже, сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је надимак Поп, има надимак Поп?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Стварно се извињавам, значи не могу да се сетим, јер ту што се каже, ја сам био са својим одредом, покушавао сам са колегама који су из моје станице да одржавам било какве односе, да би што се каже могли да завршимо ту обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су ти инструктори били исти и после, кад сте били на тој дужој обуци?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, мислим да је неки, једног што сам запамтио од инструктора што је био на тој обуци, а био је после, њега сам запамтио као, мислим то сам после сазнао да га ваљда зову Мића Бусола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића Бусола?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, али то сам тек касније сазнао пошто сам га видео и, не знам да ли у Новом Саду кад сам био на обезбеђењу «Егзита», па је тамо био и онда сам кроз причу чуо као да је он, као надимак Мића Бусола. То је све што знам о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било цивилних лица, цивила у кампу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: У кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Куварице, кувари и куварице, значи не знам да ли су били тада куварице, па после када сам био да је. Значи било је, значи ако могу да кажем за њих цивили, да су куварице, других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неких других изузев тих радника у мензи?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па ја мислим да сем једног мештана ту што смо видели, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо неких притворених људи?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Притворених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су у притвору?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче међу вама да ту имају неки људи који су притворени?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича међу вама полазницима тог курса обуке?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Сем ако нека казна се добије од стране инструктора, овако није било никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да су неки људи Албанци, тројице браће Албанаца да су ту притворени и тако даље?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали страже, да ли сте држали стражу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Стражу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кампу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично били на некој стражи?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па сад искрено да Вам кажем, пошто ми због збрке те обуке и ове веће, на већој обуци мислим да сам био, а на првој не бих могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика су била стражарска места, где је било то стражарско место где сте Ви били?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Када сам био тада, то је било да сам стражарио ја мислим баш на улазу у камп, значи код капије, тако се зове стражарско место «капија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капија. Да ли је било још неко стражарско место?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је оно или где су она, ако их има више?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Ја мислим да је било преко пута, значи на другој страни кампа и да ли је једно било у горњем делу, али нисам сигуран, али знам на капији сигурно и да је ваљда на другој страни објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у току дана на стражи или током ноћи?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да је у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току ноћи?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали какве радио уређаје за остваривање везе са командом центра, да известите о каквим активностима необичним у околини кампа за време Вашег дежурства?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вероватно, него сећате се, не сећате се?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не бих могао да се сетим, значи стварно, сигурно да смо имали, али ја сад баш да се сетим да ли сам имао да ли нисам имао не могу да Вам, стварно се извињавам али. Било је то поодавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, да ли Вам је било дозвољено да се свуда по кампу, унутар кампа да се крећете без икаквих ограничења, у неко слободно време, наравно?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: У слободно време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте имали забрану кретања? У слободно време?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да није била забрана кретања. У току целог дана је била обука, ако ноћу нема нека узбуна и томе слично, после повечерја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ево ручали сте, претпостављам после ручка имате неко време?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: После ручка ја мислим да је био само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко време за одмор?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Можда неких пола сата одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, пола сата одмора после ручка, уобичајено је и у војсци?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да је то само, значи, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то пола сата после ручка могли да проведете где сте хтели унутар кампа?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па за то време што се каже, човек од оних физичких напора и остало гледа буквално па где год да се нађе, да се одмори, значи ја знам да сам малтене спавао и на неком бетону тамо, колико се нађе, јер чини ми се да после тога нисмо смели да улазимо у спаваоне, него напоље на кругу што се каже, а ја мислим да сам спавао на неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То хоћу да Вас питам, да ли Вам је брањено негде да одлазите?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: После ручка ја мислим да нисмо имали право да улазимо у спаваоне, значи, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у спаваоне, да ли још негде сте имали забрану?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уласка, одласка, приласка?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или проласка?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Јер што се каже, шта је тамо било спаваоне, ВЦ, и менза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате ли се оне бетонске писте?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Имало је две чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Имало је две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две, она једна височија, па онда друга једна нижа, она нижа нас занима, сећате ли се ње?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Нижа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, она нижа?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Добро, то је мислим био неки објекат у изградњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, као објекат у изградњи?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пролазили са доње стране тог објекта?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Са доње стране објекта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би сте рекли, шта има тамо, кажете да је у изградњи објекат, јесте у изградњи објекат?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Ништа што је мени било занимљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Значи знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли неке просторије врата, прозоре и тако даље?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да има, али, мислим сад да објасним. Пошто сам ја и касније вршио тамо неку обуку, значи тад сам малтене, што се каже као слободно шетао, колико сам хтео, значи да не буде да сад знам из тог периода кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте тада слободно шетали, а сада нисте?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па не, него тада сам имао више времена слободног, значи кад сам ја вршио, лично ја обуку, па сам могао да у слободно време што се каже упуцавам пушку, да радим било шта, кад сам тад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, Ви сте касније били инструктор?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, али званично по решењу никада, а што се каже, начелник чете што је био зајечарске је организовао обуку чини ми се да непосредно после те, кад смо завршили. Због тога кажем, значи, тад сам имао више слободно време па сам у оној досади, нема шта да се ради, кренеш, идеш, обилазиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Е сад да не буде да сам значи ја видео тад шта је било кад сам био на тој обуци и кад сам био ово, значи знам да сам касније видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али објекат је објекат и он је непромењен?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, објекат је објекат и чини ми се да су биле доле две просторије, да ли је то некад, после је ваљда као служио као магацин, да су ту ваљда били држали наоружање, не наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили унутра, у те просторије?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Када сам био на овој обуци коју сам ја водио, значи, а тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на овој кад сте Ви били, кад сте Ви водили, питам Вас да ли сте тада улазили у те просторије?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Тада не, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икако улазили у те просторије, икако?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Само да се разумемо ако може, значи пошто, кажем, значи било је периода та обука, па је била та већа, па сам и ја био на обуци, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било кад, ја Вас питам било кад, да ли сте улазили у те?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Ја сам улазио значи, е сад не знам која обука је била у питању, значи да смо улазили, да узимамо унутра, ја мислим неку муницију, да су ту ваљда биле спаковане и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате распореда просторија?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, ја мислим да су само биле две просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била муниција, кад гледамо овако с чела?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: С чела, значи у тој првој просторији, односно лево, ја мислим да је било једна врата лево и једна врата десно, и у тој просторији што смо ми обично ту долазили, ту је била ваљда тенковске школске мине и не знам шта, ту смо узимали шта треба да се покаже припадницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у тој просторији с леве стране?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У просторији с десне стране, шта је ту било?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту улазили?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не бих знао да кажем стварно, значи можда и јесам, можда и нисам, али вероватно чим сећам се шта је било, значи може да се деси да ништа интересантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо за браћу Битиће и?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: За браћу Битићи сам чуо само преко средства информисања, значи то сам чуо да је, од прошле године, ваљда постао актуелно нешто, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како прошле године?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па у ствари не, него кад сам био да дајем, када сам био да дајем изјаву овде, када сам долазио пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је чуо?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Шта сам чуо? Да су само ваљда Албанци америчког порекла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је било с њима, шта је у вези с њима, шта је било?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да су ваљда наводно убијени и ништа више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли чули где су пронађени, где и кад?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било систем неких тамо радио везе у тој обуци, је ли постојао тај систем са стражом и ко је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га ја, па не зна.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Значи, стварно не могу да се сетим, пошто ми је било чудно, кад смо имали ми, накнадно, значи кад сам имао ја обуку да немам мрежу на телефону, тако да, претпостављам да је имало нешто али.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли био некад на стражи, не знам да ли сте то питали?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Јесам, јесам, реко сам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а је ли имао везу тад, није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, не сећа се.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Реко сам да не могу то да се сетим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна, добро. Где су одлагали смеће, пластичну амбалажу и то?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Било је, поред спаваона су биле канте за ђубре и мислим да је ваљда било одређивано да неко буде да чисти, то је ваљда ишло у контејнер. Значи не могу са сто посто сигурношћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био неки контејнер?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где се налазио, у кругу или вани?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не могу да се сетим, мислим да је у кругу. Не, не, мислим да је контејнер стајао испред кампа, али 60 посто сигурност. Не могу, стварно се извињавам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате, на почетку кад сте дошли, прве две, три вечери, да ли је долазио ту неки цип на капију, да ли је некога тражио и то, да ли сте можда приметили?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, ја нисам од замора и премора, једва сам чекао да видим кревет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да су накнадно откривене неке масовне гробнице у околини тог кампа?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Знам да после, значи не знам кад, ваљда наводно, ако сад можда не погрешим, камиони с Дунава, али нисам сигуран, да је ваљда тамо завршио, нисам, не знам, стварно не знам, јел не пратим толико медије, штампу не пратим. Стварно се извињавам, али знам да је нешто, не знам да ли је камион или нека друга, знам да је нешто чини ми се пронађено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Сад бих Вас питала, јесте ли имали прилике да силазите тамо испред тог бетона писте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, рекао је да је био унутра, и у просторијама, причао је о свему томе, да су биле две просторије, па у левој муниција, па је он улазио.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Ја се извињавам, значи нисмо се разумели, је ли била бетонска писта где смо ми се постројавали.

НАТАША КАНДИЋ: Па испод?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: А имала је испод значи та зграда што је била у изградњи и реко сам да сам ту улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, рекли сте то и?

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неке, какве су просторије биле, затворене или отворене?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Ја сам реко, колико се ја сећам, да је било двоје врата и да сам ја улазио у просторију гледано кад се стане испод објекта у просторију лево, могуће да сам улазио у просторију десно, али вероватно ми ништа није остало у сећању, јер ми.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неких решетки, јесте ли запазили?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не бих могао да се сетим, мислим да врата ко врата лимена, не могу да се сетим да ли је било решетке или не, јер нисам толико обраћао пажњу, кад сам радио обуку, радио сам обуку, узмем шта ми треба за обуку и ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, од тог објекта који Ви сад говорите, плоча па доле, па гледано с капије, десно ка огради, шта се налазило? Да ли се нешто налазило, ако јесте, шта?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Значи напомињем, ако ћу да направим грешку, колико се ја сећам, знам да је био, е сад, значи, поново помињем, пошто сам имао више обука знам да је био бунар, значи ту један, чини ми се да је био бунар, ако не грешим, да је ту било, кад смо ми били долазили на обуку импровизирана купатила, што се каже, пластике они бурад, напуни се водом, греје се вода, да би се туширали и мислим да је ту стојала једна стодесетка ако не грешим значи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је била нека приколица за туширање?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па сад ја не могу да се сетим тачно, та бурад на чему је стајала, али мислим да је нешто као у виду приколице било. Е тако нешто, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нису то бурад, где ту видите бурад?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па ево, што се види пласично буре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је цистерна?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па добро, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је цистерна, то је у односу на ово што нам Ви причасте ово је јако софистицирано.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па у односу на период који је прошло, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бурад, па се ту нешто греје, ја одмах схватих соларно грејање, црна бурад.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па кад одете да се истуширате на брзину немате времена да обраћате, да ли је и не знам, кад оно, масажери и томе слично, стварно се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је то било?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: То је било, ја мислим кад се уђе у кампу с десне стране доле, значи у близини тог објекта, е сад дал'.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини тог објекта?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Спојено са објектом, да ли, ту је негде било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, да ли сте Ви користили ове тушеве? Ми говоримо само о овој обуци о којој Вас је питао.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: О првој?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи ово где је тај крагујевчанин, где су се они покупили, само на тој првој, да.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Мислим да јесам, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још негде тушева таквих?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Било је у купатилу, WC-у, пошто је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она зграда право, добро, право с капије?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да се сетите да ли знате, да ли сте то користили од почетка, средине, од краја те обуке, да ли можете да позиционирате у односу на трајање те обуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим да је мало пре одговорио на то Ваше питање, каже не зна кад, пошто је био на више обука, не зна у ствари кад је то било?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па не, у, крајем децембра, новембра кад смо већ ту другу обуку били, сигурно нисмо користили, јер тад, али.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, питам само за ову обуку прву?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Добро, добро, али што се каже, мислим да јесам користио јер не може да се стигне да се истушира човек у тим унутра, па је вероватно онда смо и напоље, значи јесам 100 посто ишао да се истуширам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Али кад, значи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам само још једно питање. Кажите ми од када сте Ви припадник Министарства унутрашњих послова?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Од 1997.године.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: '97. Јесте ли били за време рата на Косову, у било ком периоду?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Званичног рата '99?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате шта означава појам «Атланска бригада»?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Стварно не бих знао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте чули да тада било ко од Ваших старешина, Ваших колега, спомиње «Атлантску бригаду»?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, јер ја сам '99.године, био, пошто и '98., малтене сам требао да идем на Косово, нисам имао две године службе, па је било час А формација, мислим ако сте упознати, час сам ишо са «А» формацијом, час сам ишо са «Б» формацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који одред сте били?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: 36.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то, ужички?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, то је Зајечар, Крагујевац, Јагодина, ваљда, значи мислим да је тако. Па нисам имао нешто претерано године службе, али

што се тиче, ја сам '99., био више позадинац, нешто смо обезбеђивали, да ли комуникацију неку, или нешто, а то нисам, тај израз нисам чуо никад.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд господине Шошићу?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Па ако може, јер сам, ја се враћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Параћина?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима Београд-Параћин-назад, 1.200,00 динара је цена карте.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Ја ево имам, 550,00 динара сам платио карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: 550,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 550 и 550, то је 1.100,00, ми имамо по нашим подацима 1.200,00 па добро, вероватно плаћате неку ту станичну услугу. Неке трошкове прехране?

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Не, ништа, само да би стигло да се вратим на смену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове, те се исти у износу од 1.200,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ, привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Шошићу, можете ићи.

СВЕДОК НЕНАД ШОШИЋ: Хвала, слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Сведок Ђукић.

Сведок СТАНКО ЂУКИЋ

Приступио сведок Ђукић Станко.

Од оца?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Славка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славка, рођен 1900?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: '74.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '74.године, где?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: У Прокупљу, село Белољин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокупљу, по занимању?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац, запослен у Полицијској управи?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, Одред жандармерије у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Одреду жандармерије у Нишу.

Приступио сведок Ђукић Станко, од оца Славка, рођен 1974, у Прокупљу, село Белољин. по занимању полицајац, запослен у Одреду жандармерије у Нишу.

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Ђукићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Слушајте ме колеге замениче и браниоче. То су и Ђукић и Ристановић, они су саслушани од радника УБПОК-а 02.08.2006.године, дакле након покретање истраге, и то је једино оно што има у спису, томе у спису као што знате према мишљењу и ставу овог већа није место, и ми те записнике издвајамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Из списка предмета ИЗДВАЈА СЕ записник о саслушању сведока Ђукић Станка, пред припадницима УКП Службе за откривање ратних злочина, а од 02.08.2006. године, те се исти по правноснажности овог решења има дати истражном судији овог суда ради чувања у затвореном омоту, одвојено од других списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жандармерија, Одред у Нишу. Е, господине Ђукићу, '99.година?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или боље рећи након бомбардовања, где сте, у којој сте, јесте ли у Нишу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, СУП Прокупље, на радно место руковац наоружања и опреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у у Прокупљу, руковац наоружања?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: И опреме, то је радно место на којем сам радио у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули за случај браће Битићи?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Па нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте, шта сте чули и кад сте чули?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Када сам дошао једног јутра на посао, не сећам се који је то датум био, кад се то догодило, колега из састава дежурне службе, ја мислим, не сећам се тачно како се зове, реко ми је само да су нека лица шиптарске националности, да ли на Мердару или на Рудару, ухапшена, и да су код себе имали неке плочице, ваљда, тако нешто, идентификационе, и то је све што ја знам, значи од момента тог њиховог проналаска или хапшења како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их Ви лично видели?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, никад их нисам видео, нити сам имао било каквог контакта са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели икад личне те предмете који су им?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одузети, ако су одузети?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, нисам имао прилике да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад би се то дешавало по Вама, по Вашем најбољем сећању, кад би то било, то кад Вам каже тај колега?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Па ја мислим да је то било негде ујутру, око седам, пола осам, значи мој долазак на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него који дан је то био?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте нас лоцирати, знамо да је бомбардовање завршено 11. јуна '99., дакле након тога кад би то било?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Мислим, не могу да будем прецизан, вероватно након, да кажем тог бомбардовања можда петнаестак, двадесет дана, тако нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Ви ишта знате шта је са њима било, шта се са њима дешавало?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Добро, оно из медија рецимо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је поднета прекршајна пријава?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да су кажњени прекршајно људи, да су издржавали ту прекршајну казну од 15 дана затвора ту у Окружном.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: У затвору у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затвор у Прокупљу, а тај затвор се налази буквално поред зграде полиције?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је, то сам сазнао касније кад је већ кренула та прича, значи, у вези њих, не ништа лично да је мене неко упознавао, рецимо, него тек накнадно да ме неко упознао, шта ја знам, ухапсили смо, предали смо, био ту, обављен разговор с њима, или тако нешто, стварно тих информација немам. Значи тек касније већ кад је кренуло у јавности шта се догодило с њима и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли СУП у Прокупљу у то време има каквог ципа беле боје?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Има, има, пајеро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пајеро?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да, од '94.-5., не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је задужен са тим возилом, ко га користи?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: То је возило било на задужењу Одсека за заједничке послове до можда половином 2002.године, од 2002., прелази у Оделење полиције, у оделењу где сам ја радио, и онда сам ја био задужен за то возило, од тог периода, од 2002., на даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ово до 2002., кажете?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Одсек за заједничке послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одсек за заједничке послове?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: То је организациона јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то возило имало свог возача или је могао да га вози ко је хтио?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, то је возило било код, није на лично задужење начелника СУП-а, већ га је он користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он га је користио?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: А имао је својег возача који је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био возач?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Ја мислим да се звао Данић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данић Зоран?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је то возило од 2002.године, на Вашем неком задужењу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је у мојој организацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то возило има оне радне листове, путне налоге?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је, тако је, има, контролну књижицу једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О утрошку горива, мазива, пређеној километражи?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, о оном свакодневном ангажовању возила?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је, значи има контролна књижица у којој се уписују датум кад је возило коришћено, број налога, релација, почетна километража, завршна километража, колико је возило прешло тог дана и потпис возача. Плус има значи путни налог, путни налог је најмеродавнији, значи њега потписује старешина и тако то, у њему се уносе подаци возача, име, презиме, релација где возило иде, регистарски број возила, и то све, на крају месеца се сакупља и предаје се у рачуноводство ради даљег поступка. А књижица то остаје уз возило, да кажем то је интерни неки документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једна књижица од, буквално од првог дана од те '90 и?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она је и данас код Вас, јел тако?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, предата је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је предата?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да. Значи то је возило с том књижицом дошло 2002., код мене на задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем. И коме сте предали ту књижицу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Ником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Ником. Мислите коме сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Књижицу, књижицу, кажете.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Предао сам је Лутовац Машану. То је било негде препрошле године ја мислим, тако, половином године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, јел он то тражио од Вас, или?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да, он је тражио од мене, јер, грубом мојом грешком та књижица је остала код мене, када сам ја требао да пређем у Жандармерију, а пошто је књижица била на задужењу са тим возилом код мене, јер ја сам био тај рачунополагач који је водио рачуна о томе, након тога долази колегеница, која по наређењу начелника одељења полиције, преузела да води значи извештаје, налоге и све то, а књижица од наведеног возила је била попуњена већ, ја сам ту књижицу узео и ставио код мене у радном столу у фиоци, а за наведено возило смо отворили нову књижицу. Тако да је колегеница од тог момента наставила да води евиденцију за возило са новом књижицом, пошто је ова била испуњена, ја сам је узео и ставио код себе у столу, кад је требало да пређем у Жандармерију, значи ту су биле неке моје личне ствари, решења о годишњем одмору, шта ја знам, о увећању, о умањењу, тако то, ја сам то покупио, ставио у кесу код мене и уз то је била и та књижица, и однео кући. Након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када то Лутовац тражи од Вас?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не сећам се датума тачно, можда кажем пре једно па годину и по дана, не верујем да има више. Позвао ме је телефоном да и питао где је књижица од «Пајера» који је начелник возио још из '99. тако чини ми се да је било питање и ја сам њему одговорио стварно не знам реко, кад је била '99. јер сам тотално искључио могућност да се она води од '94, '95. и тако даље. Кад сам отишао кући после посла, то ме мало заголицало онако, размишљао сам где је књижица и онда ми је пало на памет да је она код мене била у фиоци и да сам је ја можда покупио, позвао сам онда Машана и предао му књижицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакла по Вама пре око годину и по дана?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако нешто. Не сећам се стварно датума кад је било, можда има и више, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Петровом Селу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На некој обуци?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте идентификационе плочице?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то идентификациона плочица?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не знам стварно. Ја сам поменуо да ми је колега пренео само т, али шта је јер ми их немамо и тако да не могу да коментаришем шта може бити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је колега још пренео у погледу тих лица, да ли је рекао да ли су то били припадници УЧК или?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Ја мислим да јесте, ваљда је на плочицама нешто писало, да ли УЧК или тако нешто, нисам сигуран. Мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам колега рекао шта је писало на плочици?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Кажем да можда јесте али вероватно да јесте, ја мислим да јесте. И да је писало ваљда УЧК тако нешто. Поред тога УЧК да ли Вам је рекао да је писало још нешто на тој плочици?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја не могу сад да се сетим, један од функционера МУП-а у Прокупљу се презивао Вуковић, а други Вучићевић, па сам хтео да питам да ли је неко и од њих двојице, један је био командир полиције а један начелник ОУП-а, да ли је неко до њих двојице возио, користио овог белог «Пајера».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Начелник.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па имао је и возача Данића и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Данића је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Мислим хтео би да кажем само у вези књижице те да не буде да сам ја ту нешто хтео да злоупотребим њу или шта знам мислим зашто би је предао или било шта, значи часне намере су биле, позвао ме човек, предао сам, грубом грешком се задесила код мене и тако то је цела чињеница.

НАТАША КАНДИЋ: Није ми јасно зашто тек овај Лутовац тражи пре годину и по дана ту књижицу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Верујте ми да не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било почело суђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање за сведока, мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Не, да ли знате, је ли поменуо нешто?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, не, никад са њим нисам имао неки контакт у вези тога да ми он пренеси нешто да ли је почело да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражио је тужилац. Тужилац је тражио.

НАТАША КАНДИЋ: Шта. Реците ми где сте Ви били до доласка у Прокупље, јесте били за време НАТО бомбардовања на Косову?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, да ли сте чули на пример нешто да је било неких да ли кад сте били у Прокупљу, јесте ли били у јуну '99. у Прокупљу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да, да, значи од негде јануара '99. не лажем, децембар '98. почетак '99. сам ја распоређен на том радном месту до 2002. значи руковалац наоружања и опреме. И моје седиште је било стриктно у.

НАТАША КАНДИЋ: У Прокупљу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали неке везе са Окружним затвором?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Сем што је ту, да кажем у комшилуку био магацин смештен.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само да ли је било уобичајено да се та књижица преда том Лутовцу, да ли је он био надлежан да узме тај папир? Је ли био надлежан, ја знам да је он био шеф криминалистичке полиције?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он био надлежан за то или је имао нека управна тамо, управно неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неком Вашем мишљењу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Што се тиче тих књижица, то је како да кажем, интерни документ, значи нико није тражио те књижице.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, али је возио тај ауто.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Рачуноводство је главно значи за те извештаје, за коришћење возила и све то.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је главни?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: У.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај није ни користио тај цип, Лутовац?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не, не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А што он тражи ту књижицу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Па откуд знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он се бави откривањем криминала?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је, тако је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не бави се стандардом радника?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли нам можете рећи ко је могао дати налог за коришћење тог возила «Пајеро», да ли Ви знате, односи се на тај период јул `99.?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не бих знао стварно, мислим возило није било код мене те `99. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али оволико колико је било код Вас?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да, начелник, значи шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо из тога закључивати неке ствари.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Шеф одсека потписује налог за службена путовања. Значи код мене би био то начелник одељења полиције, упућује ме на пут, доносимо налог па он потписује налог за службено путовање и са тим налогом значи ја могу да узмем возило и да идем даље на пут.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, и Ви ту записујете километражу или не?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је, тако је. Значи почетна, завршна километража.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте можда листали ту књижицу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи не знате сада?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: За претходни период не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: За претходни период?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Оно од кад сам ја почео да возим, за то да јер сам био одговоран за тај период.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми Ви сте чули да су неки у затвору и тако даље, да ли знате и те неке идентификационе плочице и то што спомињете, интересује ме да ли Вам је речено зашто су они лишени слободе?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не. Тек касније ваљда да ли је то био илегални прелазак већ или тако нешто, не бих знао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Али нисам упознат значи у том моменту да ми је неко пренео, е лишени су због тога и тога.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: За време НАТО агресије, јесте ли били на Косову?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А где сте у ком?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: У Секретеријату унутрашњих послова у Прокупљу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте чули за појам, тада да ли сте чули за појам Атланска бригада?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не тада, тек касније из медија сам чуо за тај појам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након потписивања Кумановског споразума.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте били у Прокупљу?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да је ту на граници, на Косову, било ратних сукоба између Војске СРЈ, полицијских снага Републике Србије и ОВК, односно УЧК, значи након повлачења?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није Вам познато или није било?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Мислим само да вратим мало сећање.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи након Кумановског споразума?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Мислим да је било после.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након повлачења.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли је у пределу Прокупља, Куршумлије или на Косову било сукоба између војске, полиције Републике Србије и УЧК?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Мислим да није.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Та књижица о којој прича да ју је узео Лутовац Машан, осим путног налога који је био оверен печатом, налога за горивом који је био оверен печатом, да ли је та књижица била оверена печатом или није? Да ли је имала печат на себи?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Јесте. Значи у оном првом да кажем листу има печат и потпис, значи то је вероватно још откад је то возило стигло `94-5.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Сврха тог налога, те књижице која је била?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Чисто да се значи води преглед један да не би дошло до луфта у километражи, значи да се види под којим налогом је возило вожено.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да би имао старешина увид и да изврши контролу да се возило не би злоупотребљавало?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Је ли тако?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Рекли сте да је господин Лутовац Машан узео то 2002. године, отприлике?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Није 2002.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пре годину и по дана.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: До две, не сећам се тачно датума.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је он тад био у пензији или није био у пензији?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете доћи овамо да погледате нешто, не могу Вам тод другачије предочити, ево овако ћемо. Ви ћете ту, добро, ајте овако, нема везе.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на ово? Контролна књижица за моторно возило М 33-043.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Претходна регистрација је била значи 678?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 037, не, не чује се, чује се то.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Па је након пререгистрације пошто су мењане таблице у целом министарству, добио је тај број 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то та врста евиденције унутар књижице?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум, број, налога, релација време поласка, време повратка, стање бројчаника километара, укупно километара и потпис?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Јесте. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово Ваш потпис овде?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Дукић, Ђукић пардон.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите шта овде имамо 24.06.`99, 28.06.`99, 30.06.`99, а онда тек 11.07.`99.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Добро. Мислите због разлике у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Мислим временске разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих ево 12 дана возило није коришћено уопште?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Да, али није само то возило возио начелник и његов возач, имали су они још ја мислим да је тад био један «хуандаји» још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чији је то, чији је ово потпис овде, мислим на 30.06.`99.?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Савић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић Горан, ево и 28.06.1999. Ко је Савић Горан?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: То је исто возач у Одсеку за заједничке послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: С тим што је Данић значи био да кажем лични возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: А овај је био...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Сведоку се даје на увид копија контролне књижице за моторно возило М-33-043, те сведок у битном исказује да је то та контролна књижица о којој је говорио у свом казивању и коју је предао Лутовцу на његов захтев пре око годину и по дана.

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Тако је. Можда и више или мање, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате где је сада то возило?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Ја мислим да је још увек на задужењу Одељења полиције у Секретеријату у Прокупљу, тј.у полицијској управи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК СТАНКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове?

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала господине Ђукићу можете ићи.

Сведок БОЖИДАР РИСТАНОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ристановићу.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне поуке и упозорења сте разумели је ли тако?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Јесам, јесам.

Приступи сведок Ристановић Божидар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је име Вашег оца?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Милорад, покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милорада, рођен ?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: `61.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `61. године, где?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, где је и настањен у Булевару ослобођења.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: 172.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 172, шта сте по занимању господине Ристановићу?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економиста. Запослен где?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: «КОБИ груп»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фирми «Коби груп».

Сведок Ристановић Божидар, од оца Милорада, рођен 1961. године у Београду, где је и настањен, у Булевару ослобођења број 172, по занимању економиста, запослен у фирми «Коби груп».

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Господине Ристановићу, да ли Ви знате шта је предмет овог поступка и због чега сте Ви данас овде позвани?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Па знам зато што сам био у УБПОК-у пре две године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Шта је предмет овог поступка?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Предмет поступка треба да сведочим о нечему о чему немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, предмет овог поступка је убиство тројице америчких држављана албанског порекла, браће Битићи, је ли који су својевремено пронађени у једној масовној гробници на локалитету кампа за обуку припадника Посебних јединица полиције у то време у Петровом Селу код Кладова, да ли сте тамо некад били?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ја сам '96. или '97. године, значи ту сам изјаву дао и у УБПОК-у, био у неком кампу а не знам да ли је то Петрово Село, кад сам требао да будем примљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо код Кладова је?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да, да, али не знам да ли је то Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Значи хеликоптером сам ишао. Ту сам изјаву дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ишли?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ишао сам са Радоњићем, значи у једном хеликоптеру, у другом хеликоптеру је био Брацановић и Легија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви у то време радили?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Требао сам да будем примљен у Службу државне безбедности, био сам у процедури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте радили нигде?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не, не. Значи '96. или '97. године, али не знам да ли је то Петрово Село, нисам уопште шетао него сам стајао поред хеликоптера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тамо хеликоптер слетио?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је слетио хеликоптер?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Па има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има хелиодром?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Има онако избетонирано, избетонирано као место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да ли сам Вас добро схватио, била су два хеликоптера?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније никад?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте примљени у службу?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Гурија?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Како га не би познао, то ми је одличан пријатељ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте га видели задњи пут?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Видео сам га пре сад ћу Вам рећи, пре годину дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре годину дана, где?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: У Москви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Москви?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: '99. године јесте ли имали контакт са њим?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Имао сам контакте, '99. године не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи после рата?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После рата, пошто се повукао са Косова?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: 2000. године смо имали активне контакте, од 2000. године од 05. октобра, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 2000.?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да, од 05. октобра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли Вам значи нешто име Тајсон?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Како ми не значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Био је везиста, везиста у Жандармерији и био на југу Србије, спавао у истој згради где смо ми спавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли где је он био `99. године и да ли сте са њим имали контакта?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Немам појма. Упознао сам га на југу Србије, значи у октобру или новембру 2000. године упознао сам га на југу Србије кад је била побуна доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где, на југу?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мића Петраковић?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Мића Петраковић то ми је познато, ја мислим да је он био у овим «Црвеним береткама» и они су спавали у кући ја мислим где смо и ми спавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Исто кажем 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то ми, кажете ми, ми, ми, ко је то ми?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Посебне јединице полиције, ја сам био у резервном саставу Посебних јединица полиције, био сам ангажован за време немира на југу Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то одред?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Посебне јединице се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Широко појам, оне су формацијски подељене на одреде.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Мића Петраковић не знам, он је био у «Црвеним береткама» тада, али смо ми заједно спавали значи у кафани у Лучанима, значи Посебне јединице једно 20-так нас из Посебних јединица и њих једно 20-так из «Црвених беретки», ја мислим да је и тада и он био тамо, али нисам сигуран, значи виђао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте га тада упознали или сте га знали од раније?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да, тада сам га упознао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте Ви били `99. године?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: `99. ја сам био у Београду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Београду?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били некад у Петровом Селу `99.?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте питали генерално, али питам за `99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже само једном је био и то `95-6.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да вам поновим значи у Петровом Селу не знам да ли сам био тим хеликоптером кад сам био, ја не знам да ли је то Петрово Село. То је био неки камп за обуку где су се обучавали људи из Босне, значи сви они људи који су долазили за јединице, које јединице немам појма, значи нису они мени причали то су те и те јединице, а то је била `96. или `97. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је и рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Реците, остало ми је нејасно Ви сте резервиста?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте живели?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: У Београду.

НАТАША КАНДИЋ: И Ваши пријатељи, овај Гури.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: На које пријатеље мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: На које пријатеље мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па сад сте рекли да Вам је одличан пријатељ.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Гури ми је велики пријатељ.

НАТАША КАНДИЋ: А откуд Ви као резервиста, чиме се Ви то бавите у то време?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Како мислите чиме се бавим.

НАТАША КАНДИЋ: Па да као резервиста можете да дођете до таквих људи као што је Легија.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Пазите да вам кажем, Гурија ја познајем 20 година кроз спорт, значи.

НАТАША КАНДИЋ: А Легију?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Легију познајем, долазио је у Москву, ја сам дуго радио у Москви и исто кроз спорт. Значи вежбали смо заједно у теретани горе у Булевару АВНОЈ-а.

НАТАША КАНДИЋ: А Брацановић?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: А Брацановића?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Требао сам да уђем у службу `96. то сам рекао мало пре.

НАТАША КАНДИЋ: `96. па како `96. сад кад кажете да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је рекао, то је рекао.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ја сам рекао `96. сам требао да уђем у службу госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте ишли у тај неки камп?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: `96. или `97. али не знам да ли је то Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте понављати. Ако сте одговорили на питање немојте понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, реците ево значи за време НАТО бомбардовања чиме се Ви бавите?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ја?

НАТАША КАНДИЋ: Да Ви?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ја се бавим сада радим.

НАТАША КАНДИЋ: Не сада, тада?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Тада идем и вежбам.

НАТАША КАНДИЋ: Извините а шта вежбате?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Кажем вежбам, да фитнесом се бавим.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Кошутњак.

НАТАША КАНДИЋ: И ко са Вама вежба?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Вежба доста људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно је, господине.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не, не, зашто се смејесте, мислим због чега се смејете, мислим због чега се смејете госпођо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати господине.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Вама треба да буде част што ја Вама одговарам на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристановићу. Господине Ристановићу.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Па молим Вас нећу да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате на она питања која нисам дозволио.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не, али због чега се госпођа смеје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели. Немојте одговарати на питања која ја нисам дозволио. Ја ово питање нисам дозволио и према томе немојте одговарати.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ја могу да одговорим, мени није проблем. Него не знам зашто се госпођа смеје.

НАТАША КАНДИЋ: Не, нисам се ја смејала, ја сам се јако забринула када.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Због чега сте се забринули?

НАТАША КАНДИЋ: За време НАТО бомбардовања да Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић молим Вас ограничите се на постављање питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али само да каже.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не, дајте ја хоћу да одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: За време НАТО бомбардовања кад је земља у опасности Ви сте вежбали?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Вежбао сам у Кошутњаку, хоћете сведоке да Вам доведем госпођо Кандић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристановићу.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не с тим светом с којим Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се упуштате у расправу, одговарајте само на питања која сам ја дозволио. Изволите госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Па само да нам каже још да ли може нешто да каже на основу чега да се могло идентификовати када Ви то одлазите у тај неки камп?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је 1996, 1997. година обучавани.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је била нека обука у кампу ко све иде да ли сте приметили, шта радите у том кампу?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Пазите да Вам кажем једну ствар госпођо. Прво ја сам 1996. године дошао из Москве где сам радио осам година, значи осам година сам радио у Москви, разумете. И онда ја долазим у неку варијанту где треба да уђем у Службу државне безбедности где мени нико ништа не прича.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте само 1996. године нема тог кампа.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Сачекајте госпођо. Сачекајте госпођо да Вам одговорим, ако сте поставили питање да Вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо, не интересује нас.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Јел' могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пустите сведока да објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да објасни? Шта да објасни, како је 1996. године требао да буде примљен у Службу државне безбедности итд.? Не занима ме уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, али Брацановић 1996. године где се налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Какве везе то има с овим што ми судимо шта је он радио 1996. године?

НАТАША КАНДИЋ: Зато што можда он може да изнесе неки детаљ на основуј којег можемо да идентификујемо када је тај његов долазак у неки камп.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Откуд ја знам, ја нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је већ пети пут молим вас, ово је већ пети пут да ми понављате био сам тамо 1996. или 1997. године.

НАТАША КАНДИЋ: Ако он препозна неке инструкторе можда је погрешно, можда није био 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако. Да ли сте у кампу, да ли сте на том локалитету, на том кампу неком тамо, јер не знамо ни који је камп?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ја не знам да ли је то било Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, не зна човек који је камп.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али ако нам каже да можда познаје неке инструкторе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том кампу били у лето 1999. године, јула 1999. године?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вас то питам, молим Вас?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Одговор је следећи. Ја сам био у полицији и пристао сам да идем на полиграфско испитивање и рекао сам да нисам био, мислим шта има да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Кога?

НАТАША КАНДИЋ: Из «Црвених беретки» инструкторе као Мићу Петраковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Рекао сам да сам упознао неке људе за време побуне шиптарске на Југу Србије, где сам био ангажован као резервни састав, састав Посебних јединица полиције и што ми је посебно задовољство да будем доле.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас само још нешто. Ви напуштате фитнес и одлазите?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Кад напуштам фитнес?

НАТАША КАНДИЋ: Па ово за?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Па вежбао сам ја и доле.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Па ја сам и доле трчао исто и доле сам радио склекове и ја то волим да радим, разумете, фитнес волим.

НАТАША КАНДИЋ: Лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија, само да ли му је познато Брацановић где ради у то време, Брацановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када су летели хеликоптером?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1996?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Без обзира. Ја знам где ради Брацановић, где је радио у то време и зато питам господина да ли он зна?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Господине драги, значи ја сам отишао у зграду која је срушена за време бомбардовања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам. Само да ли знате?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Само да Вам кажем нешто. Па нису они мене звали на разговор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али знате да је Брацановић?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Па немам појма шта је човек био, откуд знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато лице Протић Божидар?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Одакле њега знате?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Знам га. Добро, завршите питање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад сте га први пут видели?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Први пут сам га видео у Координационом центру на Југу Србије, био је возач, возио је неког, возио је покојног, сад ћу вам рећи, покојног овај што се обесио у Босни Божовић, јесте. Значи, у Координационом центру на Југу Србије сам га видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете били сте у Лучанима?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Легија долазио у Лучане?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Јесте и страховито много су помогли да се спречи шиптарска побуна на Југу Србије зато што је 5. октобар био, значи нико од полицајаца није хтео да дође, нас 35 је било доле и уз њихову помоћ смо успели да зауставимо то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли Вам је можда познато лице Душан Спасојевић, сада покојни Душан?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не, никад га у животу нисам видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знамо.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Видео сам га на потерници, на сликама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Претпостављам да не тражите неке трошкове што сте дошли у суд?

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Не треба ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше право.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала господине Ристановићу. Можете ићи.

СВЕДОК БОЖИДАР РИСТАНОВИЋ: Хвала. До виђења. А и Вама би било добро да се бавите мало фитнесом госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без расправе молим.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се из списка предмета издвоји записник о узимању изјаве од грађанина Божидара Ристановића, а од стране радника УКП – Службе за откривање ратних злочина од 08.08.2006. године, те се иста у затвореном омоту даје на чување истражном судији овог суда одвојено од других списка.

Претпостављам да странке не траже писмени отправак ни овог, ни оног претходног решења? Јел' тако?

Странке не траже писмени отправак ни овог, као ни решења о издавању записника о саслушању сведока Ђукић Станка.

ОДРИЧУ СЕ права жалбе на иста решења, те **СЕ КОНСТАТУЈЕ** да су иста правоснажна даном доношења.

Пошаљите писмено, лепо образложено писмено које околности и готово, завршено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ми смо дали, нисте заборавили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо, нисмо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ за: 12, 13. и 14. мај 2008. године, судница бр. 4, свакога дана са почетком у 09:30 сати, што присутни узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати, а о распореду извођења доказа странке ће бити обавештене накнадно писменом наредбом председника већа.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА